

Hinaharap para sa Amerika at Hulyo 18, 2020 - Ika-lima

Ang Watawat

Jeff Pippenger
2023-09-21

Kayong lahat na mga naninirahan sa sanlibutan, at mga tumatahan sa lupa, masdan ninyo, kapag itinaas niya ang watawat sa mga bundok; at kapag humihip siya ng pakakak, dinggin ninyo. Isaias 18:3.

Ang sugong kinakatawan bilang si Elias, na nagpapahayag ng mensaheng kinakatawan ni Moises, ay pinatay sa mga lansangan ng isang halimaw na umaahon mula sa kalalimang walang-hanggan. Pagkaraang mayurakan sa loob ng panahong kinakatawan ng “sumpa” ni Moises, na siyang “pagkakalat” sa Levitico dalawampu’t anim, ang Espiritu Santo ay pumapasok sa kanilang mga bangkay sa pamamagitan ng Salita ng Diyos. Pagkatapos ay tumindig sila at saka umakyat sa langit. Ang isang mensaheng kinakatawan bilang nasa langit ay ang walang-hanggan ebanghelyo ng tatlong anghel.

At nakita ko ang isa pang anghel na lumilipad sa kalagitnaan ng langit, na taglay ang walang hanggang Ebanghelyo upang ipangaral sa mga nananahan sa lupa, at sa bawat bansa, at sa bawat angkan, at sa bawat wika, at sa bawat bayan. Apocalipsis 14:6.

Bago pumanhik sa langit sina Elias at Moises, sila muna’y tatindig sa kanilang mga paa.

At pagkaraan ng tatlo’t kalahating araw, ang Espiritu ng buhay mula sa Diyos ay pumasok sa kanila, at sila’y tumindig sa kanilang mga paa; at bumagsak ang malaking takot sa mga nakakita sa kanila. At nakarinig sila ng isang malakas na tinig mula sa langit na nagsasabi sa kanila, Umakyat kayo rito. At sila’y umakyat sa langit sa isang alapaap; at nakita sila ng kanilang mga kaaway. Apocalipsis 11:11, 12.

Bawat propeta ay sumasang-ayon sa kapwa mga propeta, at silang lahat ay nagkakatipon sa Aklat ng Pahayag. Itinuturo ng Aklat ni Ezekiel na kapag pumapasok ang Espiritu sa mga tao, sila’y tumitindig sa kanilang mga paa.

At sinabi niya sa akin, Anak ng tao, tumindig ka sa iyong mga paa, at magsasalita ako sa iyo. At pumasok sa akin ang espiritu nang siya’y nagsalita sa akin, at itinindig ako sa aking mga paa, at narinig ko siya na nagsasalita sa akin. Ezekiel 2:1, 2.

Kinakatawan ni Ezekiel ang bayan ng Diyos sa "mga huling araw" na mga patay, subalit naririnig nila ang Diyos na nagsasalita, at ang pagtanggap sa Salita ng Diyos ay nagdadala ng presensiya ng Espiritu Santo at sila’y tumitindig sa kanilang mga paa. Yaong mga nasa Apocalipsis na pinaslang at iniwan sa lansangan upang yurakan sa loob ng isang libo dalawang daan at animnapung araw na simboliko ay nakarinig din ng Salita ng Diyos, na nagdadala ng Espiritu Santo sa kanilang mga puso at isipan, at sila’y tumitindig sa kanilang mga paa. Ipinababatid sa atin ni Ezekiel kung ano

ang Salita ng Diyos na kanilang naririnig, na siya namang muling nagbubuhay sa buong kilusang kinakatawan nina Moises at Elias na patay sa mga lansangan, at nagiging sanhi upang sila'y tumindig.

Ang kamay ng Panginoon ay sumasa akin, at dinala niya ako sa Espiritu ng Panginoon, at inilapag niya ako sa gitna ng isang lambak na puno ng mga buto. At ipinaraan niya ako sa palibot nila; at, narito, napakarami sa maluwang na lambak; at, narito, lubhang tuyo ang mga iyon. At sinabi niya sa akin, Anak ng tao, mabubuhay ba ang mga butong ito? At sumagot ako, O Panginoong Dios, ikaw ang nakaalam. Muli niyang sinabi sa akin, Magpahayag ka ng propesiya sa mga butong ito, at sabihin mo sa kanila, O kayong tuyong mga buto, pakinggan ninyo ang salita ng Panginoon. Ganito ang sabi ng Panginoong Dios sa mga butong ito: Narito, ipapapasok ko ang hininga sa inyo, at kayo'y mabubuhay. At maglalagay ako ng mga litid sa inyo, at magpapatubo ako ng laman sa inyo, at tatakpan ko kayo ng balat, at ilalagay ko sa inyo ang hininga, at kayo'y mabubuhay; at makikilala ninyo na ako ang Panginoon. Kaya nagpropesiya ako ayon sa iniutos sa akin; at samantalang ako'y nagpopropesiya, nagkaroon ng ingay, at, narito, isang pagyanig, at ang mga buto ay nagsipagsama-sama, buto sa kaniyang buto. At nang aking masdan, narito, ang mga litid at ang laman ay sumibol sa kanila, at tinakpan sila ng balat sa ibabaw; ngunit wala pang hininga sa kanila. Nang magkagayo'y sinabi niya sa akin, Magpahayag ka ng propesiya sa hangin; magpropesiya ka, anak ng tao, at sabihin mo sa hangin, Ganito ang sabi ng Panginoong Dios: Manggaling ka mula sa apat na hangin, O hininga, at hipan mo ang mga pinaslang na ito, upang sila'y mabuhay. Kaya nagpropesiya ako ayon sa iniutos niya sa akin, at pumasok sa kanila ang hininga, at sila'y nabuhay, at tumindig sa kanilang mga paa, isang lubhang malaking hukbo. At sinabi niya sa akin, Anak ng tao, ang mga butong ito ay ang buong sambahayan ng Israel: narito, sinasabi nila, Natuyo na ang aming mga buto, at naparam ang aming pag-asa; kami'y lubusang nahiwalay. Kaya magpahayag ka ng propesiya at sabihin mo sa kanila, Ganito ang sabi ng Panginoong Dios: Narito, bayan ko, bubuksan ko ang inyong mga libingan, at ipaaahon ko kayo mula sa inyong mga libingan, at dadalhin ko kayo sa lupain ng Israel. At malalaman ninyo na ako ang Panginoon, kapag binuksan ko ang inyong mga libingan, O bayan ko, at iniahon ko kayo mula sa inyong mga libingan. At ilalagay ko ang aking Espiritu sa inyo, at kayo'y mabubuhay, at ilalagay ko kayo sa inyong sariling lupain; kung magkagayo'y malalaman ninyo na ako, ang Panginoon, ang nagsalita nito at siyang gumanap nito, sabi ng Panginoon. Ezekiel 37:1-14.

Sina Daniel at Juan ay kumakatawan sa isang daan at apatnapu't apat na libo ng Diyos, na sa "mga huling araw" ay simbolikong pinatay at muling binuhay. Si Juan sa kumukulong langis, si Daniel sa balon ng mga leon. Ang kilusang supling ng ina nitong Laodicea ay simbolikong pinatay at pagkatapos ay muling binuhay, kaya't nagiging ikawalo na buhat sa pito. Ito ang pagkabuhay-muli ng ikaanim na iglesia, ang Filadelfia, na nagiging ikawalo, bagaman hindi ito iglesia kundi isang kilusan. Sa katapusan ng isang panahong sila'y nananatiling hindi nalilibing, upang sila'y yurakan ng mga nagdiriwang sa kanilang pagkamatay, sila'y tumindig sa kanilang mga paa bilang isang makapangyarihang hukbo. Sila'y tumindig sapagkat nakarinig sila ng isang mensahe mula sa Salita ng Diyos. Anumang bangkay na nanatili sa lansangan nang mahigit sa tatlong taon ay nabulok na hanggang sa ang tanging matitira na lamang ay mga buto.

“Ang mga tuyong buto ay kailangang hingahan ng Espiritu Santo ng Diyos, upang sila’y mapakilos, na para bang sa pamamagitan ng pagkabuhay na mag-uli mula sa mga patay.” Bible Training School, Ika-1 ng Disyembre, 1903.

Inaatasan tayong makibahagi sa gawaing pagkabuhay-muli ng ating mga sarili. Ginagawa natin ito sa pamamagitan ng pagbabasa, pakikinig, at pagtupad sa mga bagay na nasusulat.

Ang muling pagsigla ng tunay na kabanalan sa kalagitnaan natin ay ang pinakamahalaga at pinakagayat sa lahat ng ating mga pangangailangan. Ang paghahanap nito ay dapat maging pangunahing gawain natin. Selected Messages, aklat 1, 121.

Ang propetikong “Salita” na nagdudulot ng pagkabuhay na mag-uli na ito mula sa karanasan ng Laodicea tungo sa karanasan ng Filadelfia ay nagmumula sa isang mensaheng matatagpuan sa mga aklat ni Daniel at ng Pahayag.

"Kapag higit na nauunawaan ang mga aklat ni Daniel at ng Apocalipsis, magkakaroon ang mga mananampalataya ng ganap na naiibang karanasang panrelihiyon." Testimonies to Ministers, 112-114.

Ang karanasan ng relihiyong makautusan ng Laodicea ay binabago ng isang nagbibigay-buhay na mensahe. Ang mensahe ng Pahayag ni Jesucristo ay ang mensahe ng Kanyang kapangyarihang lumalang, na walang pasubaling ito ang kapangyarihan ng Diyos para sa kaligtasan ng bawat sumasampalataya.

“Anong kapangyarihan mula sa Diyos ang dapat nating taglayin upang ang mga pusong nagyeyelo, na ang tanging taglay ay isang relihiyong makautusan, ay makakita ng higit na mabubuting bagay na inilaan para sa kanila—si Cristo at ang Kanyang katuwiran! Kinakailangan ang isang mensaheng nagbibigay-buhay upang bigyang-buhay ang mga tuyong buto.” Manuscript Releases, tomo 12, 205.

Ang relihiyong nakasalig sa kautusan ay isang tumalikod na relihiyon, na kinakatawan ng paglayo ng Adbentismo mula sa mga saligan mula noong 1863 at pasulong.

“Isinasantabi ko ang aking panulat at itinataas ko ang aking kaluluwa sa panalangin, upang hingahan ng Panginoon ang kaniyang bayang tumalikod, na tulad ng mga tuyong buto, upang sila’y mabuhay.” General Conference Bulletin, Pebrero 4, 1893.

Si Hesus ang “tapat na saksi” sa Aklat ng Pahayag.

At sa anghel ng iglesia ng mga taga-Laodicea ay isulat mo: Ganito ang sabi ng Amen, ang tapat at tunay na saksi, ang pasimula ng paglalang ng Diyos. Apocalipsis 3:14.

Ipinabatid sa atin ni Sister White na si Jesus ang “tapat na saksi” na naghaharap ng “tuwid na patotoo” sa mga Laodiceano na patay sa mga pagsalangsang at kasalanan, at na, gaya ng mensahe sa lambak ng mga patay na tuyong buto, ang mensaheng ito ay nagdudulot ng isang pagliliglig.

Itinanong ko ang kahulugan ng pagyanig na aking nakita, at ipinakita sa akin na iyon ay idudulot ng tuwirang patotoong ibinubunsod ng payo ng Tunay na Saksi sa mga taga-Laodicea.

Magkakaroon ito ng bisa sa puso ng tumatanggap, at aakay sa kanya na itaas ang pamantayan at ibulalas ang tuwirang katotohanan. Ang ilan ay hindi mababata ang tuwirang patotoong ito. Sila'y magsisibangon laban dito, at ito ang magsasanhi ng isang pagyanig sa bayan ng Diyos.

Nakita ko na ang patotoo ng Tunay na Saksi ay hindi man lamang sa kalahati pinakinggan. Ang taimtim na patotoo na kinasasaligan ng kapalaran ng iglesia ay minaliit, kung hindi man lubusang binalewala. Ang patotoong ito ay dapat magdulot ng malalim na pagsisisi; ang lahat ng tunay na tumanggap nito ay tatalima rito at madadalisyay.

Wika ng anghel, "Makinig kayo!" Di naglaon ay nakarinig ako ng isang tinig na gaya ng maraming instrumentong pangmusika na pawang tumutunog sa sakdal na mga himig, matamis at magkakatugma. Higit ito sa alinmang musika na aking narinig kailanman, wari'y puspos ng awa, habag, at ng banal na kagalakang nakaangat ng loob. Tumagos ito sa buo kong pagkatao. Wika ng anghel, "Masdan ninyo!" Noon ay ibinaling ang aking pansin sa pangkat na aking nakita, na lubhang niyayanig. Ipinakita sa akin ang mga yaong dati kong nakita na lumuluha at dumadalangin sa paghihirap ng espiritu. Ang pangkat ng mga anghel na tagapagbantay na nasa palibot nila ay nadoble, at sila'y nabihisan ng isang baluti mula ulo hanggang paa. Sila'y gumagalaw sa ganap na kaayusan, gaya ng isang pulutong ng mga kawal. Ang kanilang mga mukha ay naghahayag ng mabigat na tunggaliang kanilang tiniis, ng mapanghirap na pakikibakang kanilang pinagdaanan. Gayon man, ang kanilang mga anyo, na may bakas ng matinding pighati sa kaibuturan, ay ngayo'y nagliliwanag sa liwanag at kaluwalhatian ng langit. Nakamtan nila ang tagumpay, at ito'y nagbunsod sa kanila ng pinakamalalim na pasasalamat at banal at sagradong kagalakan.

Ang bilang ng pangkat na ito ay nabawasan. Ang ilan ay nayugyog at naalis, at naiwan sa daan. Ang mga pabaya at walang malasakit, na hindi nakisama sa mga pinahahalagahan ang tagumpay at kaligtasan nang sapat upang buong pagtitiyagang magsumamo at makipagpunyagi para rito, ay hindi nila ito nakamtan, at sila'y naiwan sa kadiliman, at ang kanilang mga puwesto ay agad na napunan ng iba na kumakapit sa katotohanan at pumapasok sa hanay. Ang masasamang anghel ay patuloy na mahigpit na pumapaligid sa kanila, ngunit wala silang kapangyarihan sa kanila.

Narinig ko ang mga nakasuot ng baluti na ipinapahayag ang katotohanan nang may dakilang kapangyarihan. Nagkaroon iyon ng bisa. Marami ang nabigkis; may ilang maybahay ng kani-kanilang mga asawa, at may ilang anak ng kani-kanilang mga magulang. Ang matatapat na napigilan sa pakikinig sa katotohanan ay ngayo'y sabik na tumangan dito. Nawala ang lahat ng takot nila sa kanilang mga kamag-anak, at tanging ang katotohanan ang itinaas sa kanilang paningin. Sila'y nagugutom at nauuhaw sa katotohanan; ito'y lalong minamahal at higit na mahalaga kaysa sa buhay. Tinanong ko kung ano ang nagdulot ng dakilang pagbabagong ito. Sumagot ang isang anghel, "Ito ang huling ulan, ang pagpapasariwa mula sa harapan ng Panginoon, ang malakas na sigaw ng ikatlong anghel." *Early Writings*, 270, 271.

Ang tuwid na patotoo sa Laodicea na nagpapabangon ng isang hukbo matapos ang isang matinding pagyanig ay ang mensahe sa libis ng mga patay na tuyong buto, at ang mga butong iyon ay kumakatawan sa mensahe ni Moises at ng mensaherong si Elias, na kapuwa pinaslang sa lansangan noong Hulyo 18, 2020 ng isang hayop na mula sa balon ng kalaliman.

Ang tuwirang patotoo ay nararapat na dalhin sa ating mga iglesia at mga institusyon, upang pukawin ang mga natutulog.

Kapag pinaniwalaan at sinusunod ang salita ng Panginoon, magaganap ang matatag at tuluy-tuloy na pagsulong. Makita nawa natin ngayon ang ating dakilang pangangailangan. Hindi tayo magagamit ng Panginoon hangga't hindi Niya ibinubuga ang hininga ng buhay sa mga tuyong buto. Narinig ko ang mga salitang winika: "Kung walang malalim na pagkilos ng Espiritu ng Diyos sa puso, kung wala ang impluwensiyang nagbibigay-buhay nito, ang katotohanan ay nagiging patay na titik." Review and Herald, Nobyembre 18, 1902.

Naipakita na natin na ang apat na panandang-daan na kumakatawan sa kasaysayan ng pitong kulog ay matatagpuan sa bawat linya ng reporma. Kaugnay nito ang katotohanang sa bawat linya ng reporma, ang bawat isa sa apat na panandang-daan ay kumakatawan sa iisang temang propetiko. Kay Moises, ang tema sa bawat isa sa apat na panandang-daan na nagsisilbing tipo ng pitong kulog ay ang tipan sa isang hirang na bayan. Kay David, yaon ay ang kaban ng Diyos. Kay Cristo, yaon ay ang kamatayan at pagkabuhay na mag-uli. Sa mga Millerita, yaon ay ang prinsipyong araw-para-sa-isang-taon.

Ayon sa Future for America, ito ay Islam. Islam noong 11 Setyembre 2001. Muli rin ay Islam noong 18 Hulyo 2020, kalakip ang nabigong hula, ang unang pagkadismaya, at ang pasimula ng panahon ng paghihintay. Ang ikatlong waymark na nagbubunga ng isang makapangyarihang hukbong tumitindig ay ang mensahe ng apat na hangin, na kumakatawan sa Islam, ang "galit na kabayo" ng propesiyang biblikal.

Pinipigil ng mga anghel ang apat na hangin, na inilalarawan bilang isang nagngangalit na kabayo na nagnanais kumawala at rumagasa sa ibabaw ng buong lupa, nagdadala ng pagkawasak at kamatayan sa dinaraan nito.

Matutulog ba tayo sa mismong hangganan ng walang hanggang sanlibutan? Magiging manhid, malamig, at patay ba tayo? O, nawa'y magkaroon sa ating mga iglesia ng Espiritu at hininga ng Diyos na ihihinga Niya sa Kaniyang bayan, upang sila'y tumindig sa kanilang mga paa at mabuhay. Kailangan nating makita na makitid ang daan, at makipot ang pintuan. Ngunit pagdaraan tayo sa makipot na pintuan, ang lawak nito'y walang hangganan. Manuscript Releases, tomo 20, 216, 217.

Kaagad pagkaraang tumindig sina Elias at Moises, sila'y itinaas sa langit bilang isang watawat.

At narinig nila ang isang malakas na tinig mula sa langit na nagsasabi sa kanila, "Umakyat kayo rito." At sila'y umakyat sa langit sa isang ulap; at nakita sila ng kanilang mga kaaway. Apocalipsis 11:12.

Tatalakayin namin ang watawat na kinakatawan nina Moises at Elias sa susunod na artikulo.